

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Bakalářská práce

**Nastolování politické agendy ve veřejnoprávním
médiu před parlamentními volbami ČR roku 2013**

Markéta Klusáková

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta filozofická

Katedra sociologie

Studijní program Sociologie

Studijní obor Sociologie

Bakalářská práce

**Nastolování politické agendy ve veřejnoprávním
médiu před parlamentními volbami ČR roku 2013**

Markéta Klusáková

Vedoucí práce:

PhDr. František Kalvas, Ph.D.

Katedra sociologie

Fakulta filozofická Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....

Poděkování

Děkuji vedoucímu mé bakalářské práce PhDr. Františku Kalvasovi, Ph.D. za odborné vedení, cenné rady a připomínky, které mi při vedení mé práce věnoval.

OBSAH

1 ÚVOD	1
2 TEORETICKÁ ČÁST	3
2.1 Nastolování agendy	3
2.1.1 Účinky masových medií	3
2.1.2 Nastolování agendy – hlavní teze.....	3
2.1.3 Členění agend	5
2.1.4 Politická agenda	6
2.1.5 Předchozí výzkum	7
2.2 Zpravodajství.....	8
2.2.1 Sociologický přístup ke studiu zpravodajství	8
2.2.2 Televizní zpravodajství	9
2.2.3 Hlavní zpravodajská relace.....	10
2.2.4 Normativní požadavky na zpravodajství	10
2.3 Charakteristika analyzovaného média	11
2.3.1 Zákon o České televizi.....	11
2.3.2 Kodex České televize	12
2.3.3 Pravidla předvolebního vysílání České televize	13
2.4 Politická situace před volbami do Poslanecké sněmovny v roce 2013.....	14
3 EMPIRICKÁ ČÁST	17
3.1 Výzkumné otázky	17
3.2 Hypotézy	17
3.3 Metodologie.....	19

3.4 Popis proměnných.....	22
3.5 Výsledky analýzy.....	25
3.5.1 Vyváženost zpravodajství České televize.....	25
3.5.2 Politická agenda ve zpravodajství České televize	32
4 ZÁVĚR	41
5 SEZNAM LITERATURY A INTERNETOVÝCH ZDROJŮ	44
6 RESUMÉ	50
7 PŘÍLOHA.....	51
7.1 Seznam zkratk	51
7.2 Kódovací klíč	53

1 ÚVOD

Média jsou důležitou oblastí, která vstupuje každodenně do našich životů. Jsou spojována především se studiem žurnalistiky, nicméně nemalou pozornost jim věnuje i sociologie. Důležitou součástí sociologického pojetí médií je otázka mediálních účinků. Do této oblasti řádíme také teorii nastolování agendy, kterou se zabývá tato práce. Tato teorie předpokládá, že média svými obsahy mohou ovlivňovat to, o čem lidé diskutují, přemýšlejí a co považují za důležité (Škodová 2008, s. 11). Role médií ve společnosti je tedy důležitým tématem, kterému je třeba věnovat pozornost, o to více, pokud se jedná o otázku pozice médií v předvolebním období, které je klíčové pro rozhodování veřejnosti o budoucím směřování státu.

Cílem této práce je zjistit, do jaké míry se politickým stranám daří prezentovat témata svých politických programů v prostoru veřejnoprávního média. Současně se snaží odhalit úspěšnost naplňování vyváženosti veřejnoprávního zpravodajství, které má dle zákona o České televizi č. 483/1991 Sb. stanovené zásady veřejné služby.

Pro dosažení tohoto cíle byla zvolena metoda obsahové analýzy. Politická agenda byla měřena pomocí volebních programů politických stran, které získaly ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2013 více jak 1,5 % hlasů. Mediální agenda byla měřena prostřednictvím České televize, která je veřejnoprávním médiem.

Práce je členěna na dvě hlavní části, teoretickou a empirickou. Teoretická část nejprve představuje teorii nastolování agendy, její původ, členění a dosavadní výzkum, který se vztahuje k cíli této práce. Další část je věnována zpravodajství, které je specifickým odvětvím médií. Svými úkoly a posláními se liší od ostatních mediálních žánrů. Tomu jaká má pravidla a jaké je jeho poslání se věnuje třetí kapitola teoretické části. Čtvrtá kapitola představuje charakteristiku České televize. Tato televizní

stanice i její zpravodajství se vyznačují určitými specifiky. Její cíle a podobu zpravodajství upravuje několik dokumentů, které jsou v této části představeny. V páté kapitole je popsáno, jak vypadala politická situace v České republice v druhé polovině roku 2013 a zároveň představuje výsledky voleb do Poslanecké sněmovny z roku 2013, jelikož jsou klíčem k výběru analyzovaných politických subjektů v empirické části.

V empirické části jsou nejprve upřesněny výzkumné otázky a představeny zkoumané hypotézy. Další část je věnována popisu metodologie. Následně jsou představeny proměnné, které jsou předmětem analýzy. První část analýzy se věnuje vyváženosti zpravodajství České televize. Druhá část analýzy se zabývá politickou agendou ve veřejnoprávním zpravodajství. Závěr je věnován hlavním zjištěním.

2 TEORETICKÁ ČÁST

2.1 Nastolování agendy

2.1.1 Účinky masových medií

Teorie nastolování agendy je spojena se studiem účinků masových medií, jejichž počátky datujeme od přelomu 19. a 20. století. Výzkum v této oblasti bývá členěn do čtyř fází (McQuail 2007, s. 360).

Zpočátku převažovala představa o silných účincích medií. Médiím byla připisována schopnost ovlivnit myšlení, ale i jednání publika. Od 30. let 20. století se zejména na základě empirických zjištění ukazuje, že vliv medií je značně omezený oproti původnímu pojetí. Začátky výzkumu v oblasti nastolování agendy bychom zařadili ještě o něco později a to do 70. let 20. století. V tomto období byla média opět vnímána jako velmi vlivná. Dominantním tématem se staly dlouhodobé účinky medií, tedy role medií v utváření a udržování společenských norem a hodnot. Poslední, čtvrtá fáze začíná koncem 70. let 20. století. Média jsou v této fázi považována za tvůrce významů. Publikum je vnímáno jako aktivní součást procesu. Média vytváří významy, které publikum může, ale také nemusí přijmout za své. Důraz je kladen na kontext, v němž se příjemce mediálních obsahů nachází. Ten ovlivňuje, zda se příjemce s nabízenými významy ztotožní či nikoli (tamtéž, s. 360-364).

2.1.2 Nastolování agendy – hlavní teze

Teorie nastolování agendy vychází z hypotézy, že s rostoucí prezentací daného tématu v médiích, roste též významnost tématu u veřejnosti. Média tak ovlivňují, o jakých tématech přemýšlíme (McCombs 2009, s. 25-26).

Vzhledem k tomu, že naše myšlenky vedou naše jednání, může tento proces, v konečném důsledku, vést i ke změně jednání. Nastolování agendy může mít významný efekt zejména v období před volbami. Svou úlohu v tomto směru mají zpravodajská média, která jako distributoři informací ovlivňují, která témata veřejnost považuje za nejdůležitější. K výběru témat může docházet i neplánovaně, například proto, že zejména televizní zpravodajství má omezený časový prostor, a tak se všechny zprávy dne nedají v daném časovém úseku odvysílat. Určitá témata tedy musí být upřednostněna. Tato témata pak veřejnost považuje za důležitá (tamtéž, s. 27).

S konceptem nastolování agendy přichází jako první Don Shaw a Maxwell McCombs v roce 1968, kteří se nechali inspirovat myšlenkou Waltera Lippmanna o mediálním ovlivňování veřejného mínění. Vytvořili výzkum v Chapel Hill v Severní Karolíně před prezidentskými volbami. Ve výzkumu srovnávali mediální a veřejnou agendu. Na základě této studie se jim podařilo potvrdit jejich hypotézu, že mediální agenda ovlivňuje veřejnou agendu. Tento efekt byl následně potvrzen také dalšími studiemi jako v Charlotte¹ v roce 1972 a po té i rozsáhlejšími studiemi mimo USA (tamtéž, s. 28-43).

S teorií nastolování agendy úzce souvisí rámcování (framing) témat a vypíchnutí (priming) témat. Rámcování je myšlenka, v níž je každý mediální obsah zasazen do určitého kontextu a to tak, že jsou některé faktory informace zdůrazněny a jiné naopak upozaděny. Ovlivňuje tak výsledné významy, které příjemce obsahům přikládá (tamtéž, s. 132-133).

O společných a odlišných bodech rámcování a nastolování agendy se polemizuje, zejména vzhledem k tomu, že u obou konceptů je používána rozdílná metodologie. U rámcování jsou více užívány

---

¹ Studie McCombsa a Shawa nesou název dle místa realizace výzkumu, tedy Chapel Hill Study a Charlotte Study (Nečas 2008, s. 17).

kvalitativní metody. Vypíchnutí témat je vnímáno jako dopad nastolování agendy. Pokud se určité téma stane dominantním, je možné, že příjemci na základě toho změň postoj také vůči jiným tématům, objektům nebo myšlenkám. Koncepty vypíchnutí a rámcování jsou také označovány jako druhý stupeň nastolování agendy. Zabývají se konkrétními faktory, které ovlivňují distribuci témat ve věřeném prostoru (tj. první stupeň nastolování agendy) (Tabery 2008, s. 36-38).

2.1.3 Členění agend

James W. Dearing a Everet M. Rogers (1996, s. 5-6) člení koncept nastolování agendy do tří oblastí, jež se vzájemně ovlivňují. Jedná se o mediální agendu, veřejnou agendu a agendu politickou. Tyto tři složky tvoří celý proces nastolování agendy. První dvě složky zde již byly představeny. Základní koncept McCombse a Shawa rozšiřují o agendu politickou, která může reagovat na dvě předchozí. Nicméně spíše se předpokládá vliv politické agendy na mediální, jež následně ovlivňuje podobu veřejného mínění (Trampota 2006b, s. 114).

Ke každé z těchto agend je při výzkumu přistupováno specificky. Veřejná agenda je měřena skrze průzkumy veřejného mínění, kde jsou participantí obvykle dotazováni na aktuálně nejdůležitější společenský problém. Výzkum mediální agendy je spojen s obsahovou analýzou, která buď měří četnost mediálních příspěvků k danému tématu, či četnost jednotlivých odprezentovaných témat v rámci médií, na základě čehož lze definovat nejpodstatnější problém v médiích. Politická agenda je měřena například jako časový prostor, který je věnován danému tématu v parlamentu. Také se měří četnost jednotlivých témat, kterým se v parlamentu politici věnují nebo se provádí monitoring návrhů zákonů (Dearing a Rodgers 1996, s. 17-18).

Zde se ukazuje, jak komplikované může být obsáhnout všechny tyto složky v rámci jednoho výzkumu. Přes to můžeme nalézt výjimky,² většinou se však výzkumníci věnují rozpracování jedné ze zmíněných oblastí.

2.1.4 Politická agenda

Stěžejním tématem výzkumu v oblasti politické agendy bylo zjišťování, jak se politická agenda utváří. Výzkum byl věnován zejména tomu, jak se na její podobě podílí masmédia, případně veřejné mínění. Dále se výzkumníci věnovali otázce nastolování agendy v předvolebních obdobích. Toto odvětví bylo studováno především v oblasti politologie. Předmětem mediálních studií byl zejména vztah mediální a veřejné agendy (Kalvas 2008, s. 63-64).

Dearing a Rodgers (1996, s. 5-6) tyto oddělené výzkumné linie vnímají jako celek, v němž jsou mediální, veřejná a politická agenda ve vzájemném vztahu. Pojetí politické agendy lze tedy uchopit dvěma způsoby. A to 1. mediální agenda ovlivňuje témata v politické sféře, 2. politická agenda ovlivňuje témata v médiích.³ Pravděpodobně oba procesy probíhají paralelně, ale nabízí se situace, kdy lze předpokládat dominanci jednoho z nich (např. období volebních kampaní).

---

² Příkladem může být studie *Agenda Building and Setting in a Referendum Campaign: Investigating the Flow of Arguments among Campaigners, the Media, and the Public*, kterou publikovali autoři: Werner Wirth, Jörg Matthes, Christian Schemer, Martin Wettstein, Thomas Friemel, Regula Hänggli a Gabriele Sieger (2010). Už samotný počet autorů, kteří se podíleli na této studii, vypovídá o náročnosti zachycení celého procesu nastolování agendy. Autoři provedli šetření s manažery kampaní jednotlivých politických stran, obsahovou analýzu materiálů kampaní, obsahovou analýzu televize a novin a průzkum veřejného mínění. Pokryli tak všechny tři oblasti, skrze něž probíhá nastolování agendy.

³ V tomto ohledu vycházím z publikovaného schématu Rogerse a Dearinga (1998, cit dle Dearing a Rodgers 1996, s. 5)

2.1.5 Předchozí výzkum

Mezi představitele v oblasti výzkumu nastolování politické agendy můžeme zařadit například Gunnara Thesena (2013; 2014). Zabývá se zejména otázkou vlivu mediální agendy na utváření agendy politické. Jeho přístup zahrnuje koncept mediatizace,⁴ který ilustruje propojenost obou složek. Autoři Rens Vliegenthart a Stefaan Walgrave (2010), se věnují otázce faktorů, jež ovlivňují nastolování témat v belgickém parlamentu v letech 1993-2000. Jejich závěry ukazují, že belgický parlamentní program je do značné míry ovlivněn masovými médii. Autoři tak potvrzují vliv masmédií na utváření politické agendy a mimo jiné upozorňují, že v případě opozičních stran je tento vliv silnější než u stran vládních.

Opačný přístup představují David N. Hopmann (2012) se svými kolegy, kteří analyzovali volební kampaň v Dánsku v roce 2007. Jejich předmětem zájmu byla otázka, jak politické strany ovlivňují mediální agendu. Dále, proč se jednotlivé strany liší v úspěšnosti ovlivnění médií. Výsledky jejich zkoumání naznačují, že ve volebním období mají politické strany podstatný vliv na podobu mediální agendy. Odlišnost v prezentaci politických stran závisela na podmínkách spojených s publikací tiskových zpráv jednotlivých stran, dále pak na koaličním potenciálu dané strany.

V kontextu České republiky není téma nastolování politické agendy probádáno. Otázce mediální agendy v období voleb se věnuje například Vlastimil Nečas (2006), či Štěpán Sedláček a Pavel Herot (2011). Tomáš Trampota (2006a) zkoumal pozici jednotlivých médií při budování předvolební agendy. Otázka politické agendy, případně jejího vlivu na

---

⁴ Termín mediatizace je spojen s otázkou vlivu médií na politickou komunikaci. Rostoucí význam médií ve společnosti vede k tomu, že politické subjekty se přizpůsobují komunikační logice zpravodajských médií (Thesen 2014).

mediální agendu je neprobádaný prostor, který se tak stává výzvou pro další výzkum.

2.2 Zpravodajství

Zpravodajství je specifickým odvětvím médií. Svými úkoly a posláním se liší od ostatních mediálních žánrů. Často si tento pojem spojíme právě s politikou, která je pravidelně jeho součástí. Zpravodajství je dnes běžnou součástí každodenního života veřejnosti. Zpravodajství jako takové má za úkol vyhledat informaci a následně ji skrze média co nejrychleji předat dál. Prezentovaná informace většinou vychází z již uběhlé události nebo má podobu faktu. Neměla by tedy obsahovat názory či stanoviska novináře. Předpokladem zpravodajství je tedy objektivita prezentovaných informací. Objektivitou je většinou míněna pravdivost publikovaných informací. Pravda pro jednoho však nemusí být pravda pro druhého. Nelze se zcela vyhnout vnášení svých vlastních postojů do zpráv, protože už jen to, že zprávu upřednostníme na úkor jiné, je věcí osobního zaujetí. Aby se novináři, alespoň v rámci možností vyhnuli předpojatosti, existují etické kodexy, které tuto problematiku upravují (Osvaldová 2001, s. 12-15). Etický kodex má také Česká televize, jejíž zpravodajská relace je předmětem této práce.

2.2.1 Sociologický přístup ke studiu zpravodajství

Zpravodajské obsahy ve velké míře odráží hodnoty dané mediální organizace, proto jsou také často předmětem výzkumů. Pro veřejnost je takový výzkum stěžejním zdrojem informací, ke kterým jinak nemá dostatečný přístup. Pokud bychom si dnes chtěli ověřit pravdivost některých informací ze zpravodajství, často by se ukázalo, že je to prakticky nemožné. Pro ověření určitých informací nejsme dostatečně kompetentní. V tomto ohledu se tedy dnes musíme spoléhat na

zpracování informací médií. Ty nám však prezentují realitu, která je vždy do určité míry zkreslená (Trampota 2006b, s. 12).

Zpravodajství je důležitou oblastí výzkumu médií, zejména v ohledu jeho vlivu na společnost. Přibližně od padesátých let 20. století vzniká sociologie zpravodajství, která se kromě vlivu zpravodajství na společnost zabývá také sociálními vlivy, které ovlivňují podobu zpravodajství. Je důležité si tedy uvědomit, že se nejedná o jednostranný proces. Sociologie zpravodajství bývá spojována zejména se studiem gatekeepingu⁵, zpravodajských hodnot, obsahů, institucí a v neposlední řadě také s konceptem nastolování agendy (tamtéž, s. 16-19).

2.2.2 Televizní zpravodajství

Zkoumat obsahy televizního zpravodajství je důležité už proto, že bývá zpravidla zařazováno do hlavní vysílací doby (tzv. prime time). Vyznačuje se určitými specifiky (jako typ záběru, nesoulad mezi zvukem a obrazem, způsob práce s jazykem apod.). Důležité je podotknout, že na jedince působí nekomplexnější formou komunikace, jaké lze dosud dosáhnout. K předání informací využívá obrazových a zvukových prostředků, dohromady tyto součásti vytváří audiovizuální jazyk. Zpravodajství je tvořeno příspěvky, které mají za úkol přenést co nejvíce srozumitelných informací v co nejkratším čase (Lokšík 2001, s. 73-78).

---

⁵ Gatekeeping se zabývá otázkou, jaké jsou v médiích mechanismy výběru. Nejčastěji bývá spojen s výběrem události, která se díky tomu, že projde procesem výběru, stane zprávou ve zpravodajství. Cílem tedy není pouze zjistit, jak procesy výběru probíhají, ale také kdo všechno se na nich podílí (Trampota 2006b, s. 37-47).

2.2.3 Hlavní zpravodajská relace

Hlavní zpravodajské relace patří mezi pořady s největší sledovaností. Jsou uváděny každý den ve stejném čase a přináší nejdůležitější informace daného dne. Jejich podoba je založena na živém vysílání moderátorů ze studia, které se vyznačuje širokou škálou vizuálních i zvukových efektů či živými vstupy zpravodajů. Velká část je tvořena samotnými zpravodajskými příspěvky, které mají nejčastěji buď jen verbální či obrazovou podobu nebo se jedná o zprávu, jež kombinuje oba zmíněné způsoby. Mezi další formy patří reportážní příspěvky či zpravodajské telefonáty do studia (Lokšík 2001, s. 80-86).

2.2.4 Normativní požadavky na zpravodajství

Veřejná role masových médií spočívá zejména v jejich informační funkci. Média mají umožnit občanům, aby na základě získaných informací mohli participovat na politickém procesu (Hagen 2004, s. 51).

Každá společnost má určitou představu o tom, jakou by mělo mít správné zpravodajství podobu. V tomto ohledu hrají roli hodnoty dané společnosti, které jsou do jisté míry dány kulturním prostředím, kde je zpravodajství vytvářeno. Ostatně také samo zpravodajství se podílí na šíření kulturních norem a hodnot, proto jsou na něj kladeny takzvané normativní požadavky. Normativní požadavky vznikají zejména proto, že veřejnost nemá dostatečné prostředky k ověření informací, které jim zpravodajství přináší. Normativní požadavky jsou ve vztahu k médiím v souladu se základními hodnotami západních demokratických společností. Média mají dle normativních teorií sloužit zájmu společnosti, a proto mezi základní hodnoty patří svoboda, spravedlnost a řád (Trampota 2006b, s. 137- 141).

V souvislosti s normativními zpravodajskými požadavky se nejčastěji hovoří o objektivitě, vyváženosti a nestrannosti. Jak už bylo zmíněno v úvodu kapitoly, co se týče objektivit, její pojetí je značně problematické. Často se považuje za nedosažitelný ideál, nemluvě o problematičnosti měření tohoto požadavku. Objektivita je proto dále členěna na nestrannost a faktičnost. Faktičnost je posuzována podle toho, zda zpráva odpovídá realitě, zda je úplná, ale také podle toho, jak moc je pro publikum přínosná. Nestrannost představuje požadavek na neutrální či nehodnotící prezentaci témat. Vyvážeností je míněna rovnocenná či proporční prezentace politických uskupení. V kontextu předvolebního období se jedná o měření četnosti zastoupení jednotlivých politických subjektů ve zpravodajství. Zpravodajský příspěvek bude objektivní vždy jen pro někoho. Normativní požadavky jsou spíše nástrojem, jak udržet míru předpojatosti zpravodajství na minimu (tamtéž, s. 143-151).

2.3 Charakteristika analyzovaného média

Pro obsahovou analýzu empirické části této práce byla vybrána Česká televize, jež je médiem veřejné služby. Tato televizní společnost i její zpravodajství se vyznačují určitými specifiky a její cíle a podobu zpravodajství upravuje několik základních dokumentů.

2.3.1 Zákon o České televizi

V lednu roku 1992 vznikla v Praze Česká televize.⁶ Ta byla zřízena zákonem o České televizi č. 483/1991 Sb. Podle tohoto zákona je Česká televize médiem veřejné služby a z této pozice jí plynou důležité

---

⁶ Česká televize se transformovala z Československé televize, která pravidelně vysílala od roku 1954 (Česká televize 2015b).

povinnosti. Mezi nejdůležitější z nich náleží pasáž § 2, odstavec 2, v níž se Česká televize zavazuje k „...poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů...“. Se vznikem České televize byla založena Rada České televize, kterou tvoří 15 členů, kteří jsou voleni Poslaneckou sněmovnou Parlamentu České republiky. Jejím úkolem je kontrola činnosti České televize (Česká televize 2015a). V oblasti zpravodajství se tak jedná o nelehký úkol, zejména v souvislosti s jeho dodržováním v praxi.

2.3.2 Kodex České televize

Kodex České televize je dokument, jenž obsahuje pravidla a postupy, které mají vést k naplňování veřejné služby. Kodex České televize schvaluje Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky a jeho poslední verze byla odsouhlasena dne 2. července roku 2003. Již v preambuli se Česká televize zavazuje k nestrannému a nezávislému zpravodajství. Dále uvádí, že „Česká televize přispívá k vytváření prostoru svobody slova, myšlení a tvorby, v němž může vyrůst demokracie“ (Česká televize 2003, s. 4).

Článek 5 tohoto kodexu se detailně věnuje problematice zpravodajství a publicistiky. Výše zmíněné zásady jsou doplněny o důraz na aktuálnost a prezentaci ověřených informací (minimálně ze dvou zdrojů). Současně se Česká televize zavazuje ke striktnímu odlišení zprávy, jež vypovídá o reálné události a komentáře, který obsahuje hodnotící soudy. Dále klade důraz na vyloučení jakékoli podjatosti prezentovaného obsahu či upřednostnění/upozadění informací. Vylučuje též změny v pořadí zpravodajských příspěvků ve zpravodajské relaci na základě působení vnějších vlivů (tamtéž, s.14-16).

Vlastní definici vyváženosti pak kodex přináší v článku 6, věnovanému diskusním pořadům a jejich pluralitě. „Vyváženost se posuzuje zejména podle váhy jednotlivých politických stran

v demokratické společnosti odvozené především z výsledků voleb do hlavních orgánů zastupitelské demokracie.“ (tamtéž, s. 17). Zde se ukazuje v celku jasný přístup České televize k parlamentním stranám. U mimoparlamentních stran je její pohled na vyváženost již více nejednoznačný. V politických diskusích je jim podle ní poskytován „přiměřený“ prostor (tamtéž, s. 17). O tom, jak by měla vypadat „přiměřená“ účast mimoparlamentních stran v předvolebních diskusích, se z kodexu již více nedozvíme. Přesto, že se jedná o pravidla pro diskusní pořady, je třeba tento přístup reflektovat i v následné analýze zpravodajství.

2.3.3 Pravidla předvolebního vysílání České televize

Pravidla předvolebního a volebního vysílání České televize bývají zveřejňována a upravována pro aktuálně probíhající volby. Tento dokument je vytvořen v souladu s výše zmíněnými hodnotami a specificky se zaměřuje na zásady předvolebního vysílání. První dvě kapitoly těchto pravidel jsou klíčové pro následnou empirickou část.

V první kapitole pravidel předvolebního vysílání České televize z roku 2013 se zdůrazňuje, že je zcela v její kompetenci rozhodovat o způsobu a rozsahu prezentace jednotlivých kandidátů politických uskupení. Dále se uvádí, že zabrání jednostrannému zvýhodňování či kompromitování politických uskupení. Následně jsme však seznámeni s principem odstupňované rovnosti, jenž je založen na politickém a společenském významu jednotlivých politických stran či hnutí. Na základě tohoto principu je přistupováno k časovému prostoru věnovanému jednotlivým kandidátům a to jak v oblasti předvolebních debat, tak oblasti zpravodajství (Česká televize 2013a, s. 2).

Vyvstává zde otázka, na základě čeho je posuzován společenský či politický význam kandidátů a současně také kdo o tomto významu rozhoduje. Zejména vzhledem k výslednému efektu, na němž se může

tento přístup podílet, by bylo vhodné, aby Česká televize přiblížila své postupy v této otázce. Bližší definice společenského či politického významu však není v pravidlech předvolebního vysílání uvedena.

Druhá kapitola je věnovaná pravidlům pro zveřejňování předvolebních průzkumů. Česká televize upozorňuje, že se zcela distancuje od politicky motivovaných předvolebních průzkumů a pro účely vysílání využívá společností STEM/MARK a Median, jež se zabývají výzkumem veřejného mínění. Na základě výsledků volebních potenciálů jednotlivých politických uskupení jsou jejich představitelé zváni do předvolebních debat. Průzkumy jsou realizovány v rámci jednotlivých krajů a stejně je tomu s předvolebními debatami. Prvních osm představitelů jednotlivých stran a hnutí s nejvyšším volebním potenciálem je pak přizváno do televizní debaty. Česká televize dále využívá služeb společnosti TNS AISA. Ta se též zabývá výzkumem veřejného mínění, provádí průběžný monitoring volebních preferencí a voličských nálad. Výsledky těchto průzkumů slouží jak pro zpravodajství, tak pro publicistické pořady. Prezentace předvolebních průzkumů je ukončena tři dny před konáním voleb. Naposledy mohly být informace z průzkumů odvysílány 21. října 2013 (tamtéž, s. 3-7).

2.4 Politická situace před volbami do Poslanecké sněmovny v roce 2013

Vláda Petra Nečase, která vznikla po řádných volbách z května roku 2010, byla tvořena koalicí Občanské demokratické strany (ODS), TOP 09 a Věcí veřejných (VV) (Vláda České republiky 2010). Česká strana sociálně demokratická (ČSSD) jakožto vítěz těchto voleb získala největší počet mandátů, nicméně na chodu vlády se nepodílela, neboť se jí po volbách nepodařilo sestavit takovou koalici, která by měla v Poslanecké sněmovně většinu. Poslední parlamentní stranou se stala Komunistická strana Čech a Moravy (KSČM) (Český statistický úřad

2013a). Tato vláda zůstala u moci až do 10. července roku 2013, kdy po skandálu se zneužitím vojenského zpravodajství ve spojitosti s přímými spolupracovníky Petra Nečase, došlo k jeho demisi a současně k pádu této vlády (Vláda České republiky 2013a).

Prezident České republiky Miloš Zeman následně jmenoval tzv. „úřednickou vládu“ v jejímž čele stál premiér Jiří Rusnok. Členy této vlády byli především nestraníci, nicméně několik z nich bylo spojeno⁷ se Stranou práv občanů Zemanovci (SPOZ), ČSSD a Křesťanskou a demokratickou unií - Československou stranou lidovou (KDU-ČSL) (Vláda České republiky 2013b). Následně byly na základě vyslovení nedůvěry vládě poslaneckou sněmovnou, dne 28. srpna 2013 prezidentem republiky vyhlášeny předčasné volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (Ministerstvo vnitra České republiky 2013).

Termín voleb byl stanoven na 25. 10. - 26. 10. 2013 a účastnilo se jich celkem 23 politických uskupení. Vítězem voleb se stala s velkým rozdílem ČSSD. Jednotlivé mandáty Poslanecké sněmovny si mezi sebe rozdělili další politické subjekty, podle počtu získaných hlasů se jedná o ANO 2011, KSČM, TOP 09, ODS, Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury (Úsvit) a KDU-ČSL (Český statistický úřad 2013b).

Celkové výsledky hlasování jsou uvedeny v následující Tabulce 1. Tyto informace by měly tvořit základní představu o politické situaci před parlamentními volbami 2013 a současně představují zdroj možných vlivů na zjištění prezentované v empirické části, které je třeba reflektovat.

---

⁷ Tím je míněno, že buď byli členy těchto stran, nebo se v průběhu funkčního období vlády rozhodli za jednu z těchto stran kandidovat.

Tabulka 1. Celkové výsledky hlasování ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky v roce 2013

Strana	Počet hlasů	
	Absolutní četnost	Relativní četnost (%)
ČSSD	1 016 829	20,50 %
ANO 2011	927 240	18,65
KSČM	741 044	14,91
TOP 09	596 357	11,99
ODS	384 174	7,72
Úsvit	342 339	6,88
KDU-ČSL	336 970	6,78
SZ	159 025	3,19
Piráti	132 417	2,66
SSO	122 564	2,46
SPOZ	75 113	1,51
DSSS	42 906	0,86
Změna	28 592	0,57
HLAVU VZHŮRU	21 241	0,42
Suverenita	13 538	0,27
SsČR	13 041	0,26
KČ	8 932	0,17
LEV 21	3 843	0,07
ANEO	1 237	0,02
Volte Pravý Blok www.cibulka.net	1 225	0,02
RDS	609	0,01
OBČANÉ 2011	455	0,00
KAN	293	0,00 %

Zdroj: <http://www.volby.cz>

Poznámka: Celé názvy stran jsou uvedeny v seznamu zkratk

3 EMPIRICKÁ ČÁST

3.1 Výzkumné otázky

Otázce mediální agendy a veřejné roli masových médií se již v českém kontextu někteří autoři věnovali (Hagen 2004; Škodová a Nečas 2009; Sedláček a Herot 2011). Empirická část této práce je tedy jakýmsi pokusem tyto oblasti propojit s agendou politickou. Tu budou tvořit témata, z nichž se skládají volební programy politických stran. Volební program vzniká před počátkem volební kampaně a je to v podstatě oficiální soupis cílů jednotlivých stran. V tomto případě lze předpokládat možný vliv agendy politické na mediální obsahy. Současně se nabízí otázka, jak se tento předpoklad projevuje ve veřejnoprávním médiu.

V této práci se snažím odpovědět na dvě klíčové otázky:

Jak velký prostor dostaly politické strany ve zpravodajství České televize?

Jak jsou politické strany úspěšné v prezentaci témat svých politických programů v prostoru veřejnoprávního média?

3.2 Hypotézy

Jak ukazuje Sedláček a Herot, kteří srovnávali mediální agendu politických stran v letech 2006 a 2010, v kontextu České republiky je patrná vyšší intenzita prezentace větších stran na úkor těch menších (Sedláček a Herot 2011). Například v německém kontextu se tato hypotéza nepotvrdila. Podle výzkumu Marka Bachla a Franka Brettschneidera se malým stranám v Německu, ve volbách v roce 2009, podařilo lépe prezentovat svá témata než některým velkým politickým stranám (Bachl a Brettschneider 2011). Hopmann a spol. (2012) zase

upozorňují na roli koaličního potenciálu jednotlivých stran. Lutz Hagen uvádí, že ve zpravodajství často převažují vládní strany, jelikož mají větší pravděpodobnost, že budou přítomny zpravodajsky zajímavým situacím či rozhodnutím (Hagen 2004, 61-63).

Vzhledem k tomu, že ve zkoumaném období vládla tzv. „úřednická vláda“, která nezískala důvěru a vládla až do předčasných voleb v demisi, budu v následující hypotéze pracovat s parlamentními stranami. Ty se vzhledem k dané situaci jeví jako nejvhodnější kategorie pro zkoumání. Za parlamentní strany tudíž považuji: ČSSD, ODS, TOP 09, KSČM, tyto strany měly mandáty v obou komorách Parlamentu České republiky. Dále pak strany KDU-ČSL, Piráti a SZ,⁸ které nebyly přítomny v Poslanecké sněmovně, ale získaly mandáty v Senátu. VV nejsou v tomto ohledu brány v potaz vzhledem k tomu, že ve volbách do Poslanecké sněmovny v roce 2013 nezískaly více jak 1,5 % hlasů (Český statistický úřad 2013b). Formuluji tedy následující hypotézu.

H1: Parlamentní strany dostávají v hlavní zpravodajské relaci České televize větší prostor než strany neparlamentní.

Dále nás zajímá propojení mediální a politické agendy. Hopmann a jeho kolektiv se věnoval analýze podobnosti mediální, veřejné a politické agendy u pěti dánských předvolebních kampaní. Jejich výsledky poukazují na podobnost těchto tří sfér. Autoři však upozorňují na to, že mediální agenda a agenda politická jsou propojené ve vyšší míře než mediální a veřejná agenda. Jedná se o období před volbami, kdy je pravděpodobné, že politické strany budou mít větší vliv na obsahy médií

---

⁸ Senátor Libor Michálek získal v roce 2012 mandát v Senátu za koalici PirSZKDU. V tomto případě tak bylo každé z těchto stran za tohoto senátora započítána třetina mandátu (Senát 2015).

než v jiných obdobích. Tato zjištění vedou k následující hypotéze (Hopmann 2009).

H2: Témata v hlavní zpravodajské relaci České televize se podobají tématům programů politických stran.

3.3 Metodologie

Vzhledem ke zvoleným výzkumným otázkám byla jako vyhovující metoda vybrána kvantitativní obsahová analýza. Vhodná je zejména pro zpracování většího objemu dat, což je předmětem i této práce. Jedná se o obvyklou metodu, užívanou při studiu mediální agendy, ale i médií jako takových. Obsahová analýza se systematicky věnuje zjevnému obsahu, který média komunikují (Trampota 2008, s. 41).

Tato kvantitativní metoda je většinou založena na tvorbě tematických kategorií, které jsou následně srovnávány s mediálním obsahem. Výsledkem tohoto systematického srovnávání (kódování) je datový soubor, který je následně podroben analýze. Na základě provedené analýzy dat pak mohou být prezentovány závěry (Trampota a Vojtěchovská 2010, s. 103-110).

Kvantitativní obsahová analýza má svá metodologická omezení. Jedná se zejména o značnou redukci reality, která je zapříčiněna tvorbou kategorií, či povrchním způsobem analýzy obsahů (Nečas 2009, s. 14). Další omezení a následné ovlivnění výsledků může vnést kódovací jednotka, jež značně strukturuje výsledná zjištění. V případě této práce by však bylo problematické využití jiné metody, zejména z důvodu množství analyzovaného materiálu. Také vzhledem ke stanovenému cíli, není třeba zkoumat hlubší obsah mediálních zpráv. Tato metoda byla zvolena jako nejlepší možné dostupné řešení pro dané výzkumné téma.

Výzkum byl zaměřen na volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce 2013, tedy na doposud poslední volby do dolní komory českého parlamentu. Analýza obsahů proběhla ve dvou fázích. V první části, byly analyzovány programy politických stran, které ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce 2013 získaly více jak 1,5 % hlasů. Jedná se o hranici, při jejímž dosažení ministerstvo financí vyplácí příspěvek na úhradu volebních nákladů podle § 85 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů.

Politické programy jsou zveřejněny a volně dostupné na oficiálních webových stránkách jednotlivých politických subjektů. Analyzovány byly volební programy těchto stran: ČSSD, ANO, KSČM, TOP 09, ODS, Úsvit, KDU-ČSL, SZ, Piráti, SSO a SPOZ. Na základě těchto programů byl vytvořen kódovací klíč,⁹ jenž je sestaven z témat, která byla v programech přítomna. Pro větší přesnost kódování bylo vytvořeno sedmnáct tematických okruhů, které byly vždy dále členěny do detailních podkategorií tak, aby nedocházelo k nepřesnostem při zařazování témat u následné mediální analýzy. Kódovací klíč byl vytvořen tak, aby obsah všech programů bylo možné zařadit do jednotlivých kategorií.

Obsah jednotlivých politických programů byl následně rozčleněn do kategorií podle kódovacího klíče a byl změřen prostor, který tyto kategorie zabírají. Vzhledem k odlišnému zpracování volebních programů bylo třeba zvolit vhodnou míru pro určení velikosti prostoru. Jako nejvhodnější se v tomto ohledu jevil počet znaků, který není nijak ovlivněn osnovou a formou jednotlivých programů.

---

⁹ Přiložen v příloze.

Další část práce byla založena na obsahové analýze veřejnoprávního zpravodajství. Česká televize je jedinou veřejnoprávní televizní stanicí v zemi, a proto byla volba jednoznačná. Vhodnou zpravodajskou relací jsou Události, které jsou zpřístupněny v internetovém archivu na webových stránkách České televize.¹⁰ Jedná se o hlavní zpravodajskou relaci České televize, lze tedy předpokládat, že zřejmě byly důležitým zdrojem informací pro volební rozhodování veřejnosti.

Zkoumané období bylo zvoleno s ohledem na tehdejší politickou situaci, a jak již bylo zmíněno, jednalo se o volby předčasné. Za předvolební období tedy považuji období od 28. 8. 2013 (rozpuštění Poslanecké sněmovny) do 25. 10. 2013 (první den konání voleb).¹¹ Předmětem mediální analýzy jsou domácí zprávy a zprávy týkající se problematiky Evropské unie, které mají spojitost s Českou republikou. Jednotkou analýzy je jeden zpravodajský příspěvek oddělený vstupem moderátora.

Výsledný datový soubor čítá 1168 jednotek. U každé zprávy bylo zaznamenáno téma, jehož se zpráva dominantně týkala, zmíněné politické strany (pokud byly zmíněny) a čas. Tyto proměnné jsou také předmětem následující analýzy.

Vzhledem k tomu, že kategorie kódovacího klíče vytvářela pouze jedna osoba, bylo potřeba je ověřit. Ověření bylo provedeno srovnáním kódování s další osobou. Druhý kódovač měl za úkol zaznamenat

---

¹⁰ Dostupné na: <http://www.ceskatelevize.cz/ivysilani/podle-data-vysilani>.

¹¹ Sedláček a Herot (2011) se zabývali volbami, které proběhly ve standardní periodě. Za předvolební období zvolili tři měsíce před volbami. V roce 2013 však volby plánované nebyly. V den kdy došlo k rozpuštění Poslanecké sněmovny se veřejnost oficiálně dozvěděla o mimořádných volbách.

přibližně 1/3 z celého zkoumaného vzorku. Výsledky kódování obou kódovačů byly následně porovnány. Testovaný rozsah čítal 382 příspěvků, z čehož se kódy lišily ve 38 případech. Výsledná shoda byla přibližně v 90 %, kódovací arch byl tudíž použit na celý zkoumaný vzorek.

Pro účely kódování byla použita aplikace Microsoft Excel. Data byla analyzována pomocí programu STATA.

3.4 Popis proměnných

Pro účely analýzy byl vytvořen datový soubor, který je výsledkem obsahové analýzy, jejíž podrobnosti byly uvedeny výše. Jak již bylo popsáno, výsledkem analýzy zpravodajství jsou tři proměnné.

Proměnná „Téma“ vychází z kódovacího klíče, ten obsahuje 160 položek, které tvoří 17 okruhů hlavních témat a 142 jejich pod-okruhů, součástí je také kategorie „Ostatní“. U každé zprávy bylo zaznamenáno téma, jež převažovalo v daném příspěvku. Pokud se nejednalo o konkrétní téma z volebních programů, byl příspěvek zařazen do kategorie „Ostatní“, která byla součástí kódovacího klíče. Současně sem byly řazeny příspěvky, u kterých nebylo možné identifikovat dominantní téma a dále do této kategorie byly automaticky zařazeny i všechny zahraniční zprávy.

Další proměnnou je „Strana“. Tato proměnná měla 12 kategorií, jejíž součástí byla opět kategorie „Ostatní“, kam byly řazeny strany, které nezískaly ve volbách do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce 2013 více jak 1,5 % hlasů. Proměnná „Strana“ byla kódována podobným způsobem jako proměnná „Téma“. V případě, že v daném příspěvku převažovala určitá politická strana, byla zaznamenána do jedné z 12 kategorií. Problematická se ukázala situace, kdy se k danému

tématu v rámci jednoho příspěvku vyjadřovalo více stran. V takovém případě byly zaznamenány všechny strany, které byly v příspěvku zmíněny. Četnost a čas těchto příspěvků byly započítány všem zmíněným stranám rovnocenně.¹² Pro účely analýzy vyváženosti byl soubor ponechán v kompletní podobě tak, aby bylo možno určit četnost příspěvků a čas věnovaný jednotlivým stranám. Je třeba zdůraznit, že součet četností stran se nerovná součtu četností témat. Pro analýzu vyváženosti není podstatné, jaké téma bylo se stranou spojeno a to ani v případě, že bylo zařazeno do kategorie „Ostatní“. Přítomnost strany a přítomnost tématu byly kódovány nezávisle. Proměnná „Strana“ tedy představuje četnost příspěvků ve spojitosti s jednotlivými stranami v rámci celého datového souboru.

Pro účely analýzy byla následně vytvořena pomocná kategorie „Témato-strana“. Tato kategorie vznikla vyfiltrováním souboru tak, aby bylo možné identifikovat četnost jednotlivých tematických okruhů ve spojení s konkrétní stranou. Je to podstatné zejména pro srovnání s prostorem, který zabírala témata u jednotlivých stran ve volebních programech. V tomto případě se tedy součet četností témat a součet četností stran rovná. Aby zpráva byla zařazena do této kategorie musela splnit dvě podmínky: musela být zmíněna strana a současně téma z kódovacího klíče, které nebylo zařazeno do kategorie „Ostatní“.

Proměnná „Čas“ byla zaznamenávána u každé zprávy, je tím míněna stopáž jednotlivých zpravodajských příspěvků. Tato proměnná vypovídá

---

¹² Čas daného příspěvku byl započítán ke každé zmíněné straně. Jinou možností by bylo čas příspěvku podělit četností zmíněných stran. První možnost prostor stran nadhodnocuje, druhá možnost ho podhodnocuje. Přičítat čas příspěvku všem zmíněným stranám se ukázalo být vhodnější vzhledem k tomu, že se nemohlo stát, že by byl některé straně započítán menší prostor než ten, který ve skutečnosti zastávala.

o prostoru, který věnuje Česká televize danému tématu. Popisné statistiky této proměnné jsou uvedeny v Tabulce 2.

Tabulka 2. Popisné statistiky proměnné čas, (N = 1168).

Proměnná	Min	Max	Průměr
Čas	0:00:13	0:08:28	0:02:18

Zdroj: Události České televize

Stopáž zpravodajských příspěvků byla původně zvolena jako přesnější veličina pro měření prostoru příspěvků. Ukázalo se však, že stopáž a četnost příspěvků ve spojení s danou stranou se ve výsledku prakticky neliší. Z důvodu lepší práce s výsledky bude v následné analýze použita pro měření prostoru již pouze četnost jednotlivých příspěvků. Tato skutečnost byla testována v regresním modelu, který zde pro úplnost uvádím v Tabulce 3.

Tabulka 3. Odhadnuté parametry regresního modelu shody proměnných Strana a Čas (standardní chyby v závorkách), (N=11).

Vysvětlující proměnná	Hodnoty parametrů
Čas	0,36 (0,007)***
Konstanta	1,54 (1,099)
F-statistika (df₁, df₂)	2413,41(1, 9)
P-hodnota	<0,001
R²	0,996
BIC	44,40

Zdroj: Událostí České televize

Poznámka: * P<0,05; ** P<0,01; *** P<0,001

Z tabulky je patrné, že hodnota R^2 vypovídá o tom, že proměnná „Čas“ vysvětluje přes 99 % z celkové variability proměnné „Strana“. Výsledek modelu je statisticky spolehlivý. Hodnota regresního koeficientu „Času“ nám říká, že pokud se stopáž příspěvku zvýší o minutu, „Strana“ se zvýší o 0,36 příspěvku.

Poslední proměnnou je „Prostor“. Tvoří ji počet znaků (včetně mezer), které strany věnovaly jednotlivým tématům ve svých volebních programech. Kódy vytvořené na základě témat přítomných v programech byly přiděleny odpovídajícím částem. Celý obsah všech programů byl začleněn do jednotlivých kategorií. S „Prostorem“ je pracováno v relativních četnostech, z důvodu odlišného rozsahu jednotlivých volebních programů. Počet znaků byl následně měřen pomocí programové aplikace Microsoft Word.

3.5 Výsledky analýzy

3.5.1 Vyváženost zpravodajství České televize

Nejprve uvádím souhrnné charakteristiky analyzovaných příspěvků. V Tabulce 4¹³ vidíme četnosti příspěvků jednotlivých stran a čas v analyzovaném období. Zpravodajské příspěvky, které byly ve spojení s některou stranou, tvoří přibližně 48 % všech analyzovaných příspěvků. Je tedy patrné, že se jedná o oblast, které je v hlavní zpravodajské relaci dáván dostatečný prostor. Mezi jednotlivými stranickými subjekty jsou patrné značné rozdíly. Největší podíl zabírají příspěvky spojené se stranami ČSSD a ODS, tento výsledek nelze považovat za překvapivý. Jedná se o dvě nejsilnější strany zastoupené v tehdejší parlamentu. Následující dvě strany jsou zastoupeny poměrně rovnocenně, TOP 09

---

¹³ Pořadí stran je prezentováno podle výsledků voleb v roce 2013.

a KSČM jsou taktéž parlamentními stranami. Zhruba 4 % příspěvků mají strany, které vznikly nově před volbami do Parlamentu ČR v roce 2013, kam můžeme zařadit strany ANO¹⁴ a Úsvit¹⁵. Podobně na tom byly strany KDU-ČSL, SZ a SPOZ.

Tabulka 4. Podíl příspěvků týkajících se jednotlivých stran v analyzovaném období, (N= 1168).

Strana	Absolutní četnost	Relativní četnost (%)	Stopáž příspěvků dané strany
ČSSD	85	7 %	3:55:52
ODS	79	7	3:37:36
TOP09	64	5	2:55:29
KSČM	58	5	2:43:51
ANO	52	4	2:17:26
KDU-ČSL	50	4	2:10:08
SZ	48	4	2:05:15
Úsvit	47	4	2:07:08
SPOZ	42	4	1:53:19
Piráti	8	1	0:20:54
SSO	5	0	0:12:23
Ostatní	25	2 %	0:57:43

Zdroj: Události České televize

Pro vysvětlení získaných dat jsem zvolila několik prediktorů, které se mohly mít vliv na jejich podobu. Velký procentní skok lze pozorovat u stran SSO a u Pirátů. Pokud bychom hledali nějaké relevantní vysvětlení, proč právě tyto dvě strany o tolik zaostávají, pak by příčinou

¹⁴ Politické hnutí ANO 2011 založeno v listopadu roku 2011 (ANO 2013).

¹⁵ Politické hnutí Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury vzniklo v červnu roku 2013 (Hnutí úsvit 2013).

mohly být předvolební průzkumy. Česká televize po celé předvolební období v pravidelných intervalech prezentovala volební model platný pro celou ČR („Předvolební průzkumy“).¹⁶ Současně pracovala s výsledky volebního potenciálu jednotlivých stran vypracovaného pro všech čtrnáct krajů ČR (Česká televize 2013a). Na základě těchto výsledků volebních potenciálů byli vybíráni kandidáti do čtrnácti předvolebních debat a závěrečné superdebaty („Přítomnost v debatách“) (Česká televize 2013b). Data v Tabulce 4 ukazují, že tyto výsledky mohly mít vliv i na podobu předvolebního zpravodajství České televize.

Mezi další možné prediktory, výsledků obsahové analýzy bychom mohli zařadit například počet získaných mandátů v Poslanecké sněmovně v roce 2010 („Sněmovna 2010“) či stav mandátů v Senátu v roce 2013 („Senátoři 2013“).¹⁷ Všechny tyto proměnné, které mohly být příčinou stavu výsledných dat, byly testovány pomocí regresní analýzy. Její výsledky prezentují Tabulky 5 a 6.

---

¹⁶ V závorkách jsou uvedeny názvy proměnných, pod kterými jsou uvedeny v Tabulce 5.

¹⁷ Pro analýzu byly použity absolutní počty mandátů politických stran z voleb do Poslanecké sněmovny v roce 2010. Do Senátu je volena vždy jen určitá část senátorů, proto byl zjištěn stav mandátů v Senátu k 28. 8. 2013.

Tabulka 5. Vliv potenciálních prediktorů na četnost jednotlivých stran ve zpravodajství. Nestandardizované koeficienty (standardní chyby v závorkách), (N= 11).

Vysvětlující proměnné	Model A	Model B	Model C	Model D	Model E	Model F	Model G
Sněmovna 2010	1,61(0,449)		1,38(0,674)			0,87(0,233)	0,73(0,610)
Senátoři 2013		1,09(0,459)	0,27(0,563)				
Přítomnost v debatách				3,92(0,650)		2,98(0,486)	
Předvolební průzkumy					2,64(0,624)		1,79(0,940)
Konstanta	35,89(6,241)	41,65(6,879)	35,97(6,531)	5,46(8,019)	26,83(6,936)	8,82(5,215)	28,08(6,859)

Zdroj: Události České televize, [www. volby.cz](http://www.volby.cz), <http://www.senat.cz>

Poznámky: Vzhledem k tomu, že v rámci vymezené oblasti je pracováno s kompletním vzorkem, P-hodnota není uvedena.

V Tabulce 5 jsou uvedeny nestandardizované koeficienty jednotlivých regresních modelů.

Model A testoval vliv získaných mandátů v Poslanecké sněmovně v roce 2010 na četnost příspěvků věnovaných jednotlivým stranám. „Sněmovna 2010“ vysvětluje dle hodnoty statistiky R^2 téměř 58 % z celkové variability proměnné „Strana“. Pokud se tedy zvýší počet mandátů o 1, pak se hodnota „Strany“ změní o 1,61.

Vliv získaných mandátů v Senátu byl testován v modelu B. Jeho výpovědní hodnota, podle statistiky R^2 je mnohem nižší, než u předešlého modelu. „Senátoři 2013“ vysvětlují pouze necelých 38 % celkové variability proměnné „Strana“. Pokud se tedy zvýší počet senátorů o 1, pak se hodnota „Strany“ změní o 1,09. Přítomnost stran v Poslanecké sněmovně má větší vliv, než je tomu v případě přítomnosti stran v Senátu.

Otázkou tedy je, jakého výsledku dosáhneme, pokud tyto dva prediktory vložíme do jednoho modelu. Model C prezentuje vliv přítomnosti stran v Parlamentu České republiky, tedy jak v Poslanecké sněmovně, tak v Senátu. Z tohoto modelu je patrné, že „Senátoři 2013“ mají na celkovém výsledku mnohem menší podíl než je tomu u „Sněmovny 2010“. Výsledný efekt je prakticky srovnatelný s modelem A, hodnota $R^2 = 0,599$. Pokud se přítomnost stran v Senátu a Poslanecké sněmovně zvýší o 1, pak se četnost stran ve zpravodajství zvýší o 1,65.

Zajímavý výsledek u stran Pirátů a SSO vede k otestování vlivu přítomnosti politických stran v předvolebních debatách a vlivu výsledků předvolebních průzkumů. Regresní model D je věnován předvolebním debatám. Hodnota R^2 vypovídá o tom, že účast v debatách vysvětluje přibližně 80 % z celkové variability proměnné „Strana“. Pokud se tedy zvýší hodnota účasti v debatách o 1, pak se hodnota „Strany“ změní o 3,92. Oproti předchozím modelům je tedy efekt dvojnásobně větší.

V modelu E byly testovány předvolební průzkumy. Jedná se o průměr dat společnosti TNS AISA, která vytvářela volební modely pro území celé ČR. TNS AISA vytvořila celkem pět volebních modelů v průběhu předvolebního období (Česká televize 2013c). Hodnota $R^2 = 0,6656$ ukazuje, že tato proměnná vysvětluje zhruba 67 % z celkové variability proměnné „Strana“. Pokud se tedy zvýší výsledek předvolebních výzkumů o 1 %, pak se hodnota Četnosti změní o 2,64.

Modely F a G pak vzhledem k lepšímu efektu vlivu „Sněmovny 2010“ oproti „Senátorům 2013“ testuje, zda není tento vliv posílen například přítomností v debatách či výsledky předvolebních průzkumů. V modelu F je testovaná kombinace „Přítomnosti v debatách“ a „Sněmovny 2010“. Hodnota R^2 ukazuje výrazné zlepšení oproti předešlým regresním modelům, kombinace těchto proměnných způsobují až 93 % rozptylu v datech závislé proměnné. Efekt nezávislých proměnných zvýšených o 1 se tak projeví na zvýšení „Strany“ o 3,85. Jak ukazuje model G kombinace předvolebních průzkumů a získaných mandátů nepřináší lepší výsledky než model F. Hodnota statistiky $R^2 = 0,7161$. Kombinací efektu průzkumů a mandátů z Poslanecké sněmovny dojde u „Strany“ k posunu o 2,52 příspěvku.

Tabulka 6. Srovnání testových statistik jednotlivých modelů

Model	F-statistika (df1, df2)	Chi² (df)	BIC
A	12,84(1,9)		95,91
B	5,74(1,9)		100,23
C	5,98(2,8)		98,00
D	36,37(1,9)		87,87
E	17,91(1,9)		93,61
F	51,29(2,8)		79,17
G	10,09(2,8)		94,21
Kontrasty			
C-A		0,33(1)	2,09
C-B		4,62(1)	-2,23
F-A		19,40(1)	-16,74
F-D		11,10(1)	-8,70
G-A		4,10(1)	-1,70
G-E		1,80(1)	0,60

Zdroj: Události České televize, www.volby.cz, <http://www.senat.cz>

Poznámky: Vzhledem k tomu, že v rámci vymezené oblasti je pracováno s kompletním vzorkem, P-hodnota není uvedena.

Srovnání testových statistik jednotlivých modelů vidíme v Tabulce 6. První část modelů byla věnována otázce vlivu přítomnosti v Parlamentu České republiky. Model B vychází dle všech výše uvedených testových statistik včetně hodnoty R^2 nejhůře. Tento závěr nám potvrzuje hodnota Likelihood-ratio testu. Při kombinaci efektu „Sněmovny 2010“ a „Senátorů 2013“ (Model C) nedosáhneme výrazného zlepšení. Klesající F- statistika spolu s rostoucí hodnotou statistiky BIC při srovnání modelů C a A naopak ukazují, že model A je z těchto tří nevhodnější.

Vliv přítomnosti jednotlivých stran v Parlamentu České republiky na četnost zpráv o stranách ve zpravodajství, má smysl měřit pouze pomocí přítomnosti v Poslanecké sněmovně. To, že strana má svého zástupce v Senátu pro ni v tomto ohledu není výrazným přínosem.

Pokud srovnáme výsledky druhé části regresních modelů, pak lze říci, že se Česká televize spoléhá na výsledky předvolebních průzkumů. Napovídá tomu zejména model D. Ten sice testoval počty kandidátů v debatách, ale jak již bylo zmíněno, do těchto debat byli kandidáti zváni na základě výsledků volebního potenciálu.

Dle výsledků regresní analýzy však nejlépe vysvětluje velikost proměnné „Strana“ model F. F-statistika je výrazně vyšší než u ostatních modelů, podporuje to také statistika BIC, která má mezi modely nejnižší hodnotu, výsledky Likelihood-ratio testu a v neposlední řadě také hodnota R^2 . Hodnota chi-kvadratu je vysoká jak v porovnání s modelem A tak s modelem D.

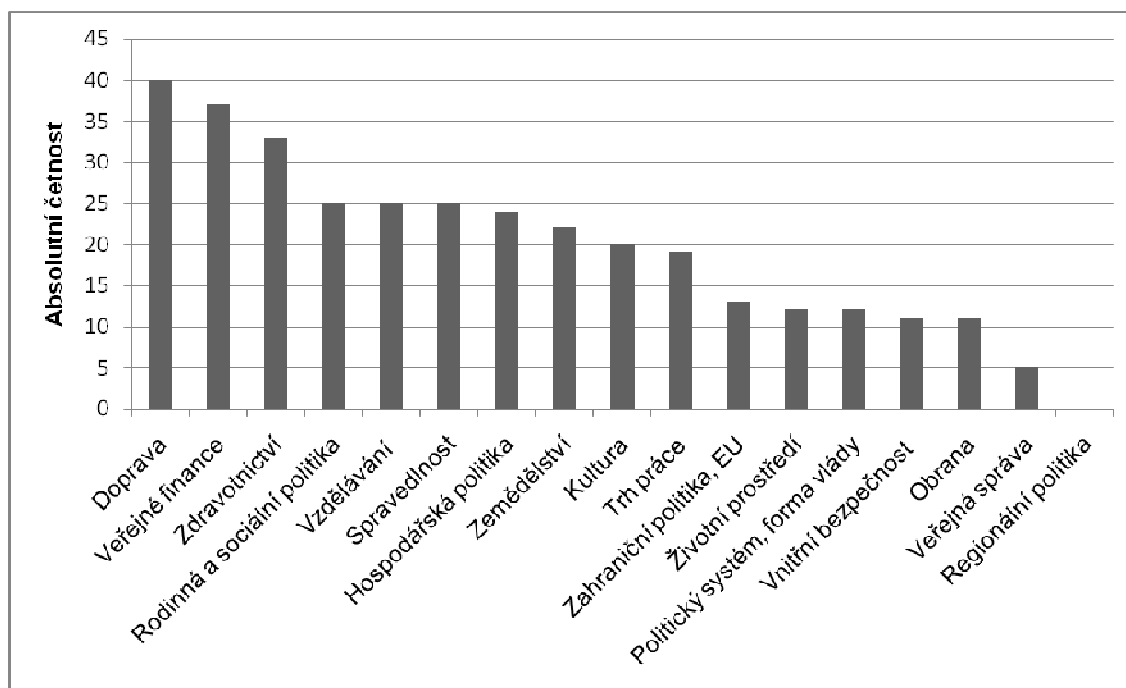
Na základě výsledků nemůžeme hypotézu H1 vyvrátit. Ukázalo se, že výsledky odpovídají, pokud se jedná o Poslaneckou sněmovnu. První čtyři strany s největším počtem zpravodajských příspěvků byly přítomné v Poslanecké sněmovně. V případě stran přítomných v Senátu už výsledky neodpovídají převaze nad neparlamentními stranami. Tento výsledek také podporují výsledky regresní analýzy, která ukázala, že na výskyt politických stran v Událostech, má pravděpodobně vliv přítomnost stran v Poslanecké sněmovně v kombinaci s přítomností kandidátů politických stran v předvolebních debatách České televize.

3.5.2 Politická agenda ve zpravodajství České televize

Otázku přítomnosti témat volebních programů v hlavní zpravodajské relaci České televize přibližuje Graf 1. Nejpočetnější kategorií se ukázala být doprava, bylo jí věnováno 40 příspěvků. Nemalý podíl na tom měla výstavba dálnice D1, která byla v daném období častým tématem. Důležitým tématem byly také veřejné finance a to zejména z důvodu dokončování plánu státního rozpočtu. Otázka zdravotnictví, které patří 33 příspěvků, byla nejčastěji prezentována v souvislosti s financováním

tohoto sektoru. Pokud se podíváme na opačný konec této statistiky, zjistíme, že regionální politice nebyl věnován ani jeden analyzovaný příspěvek. Podobně je tomu i u veřejné správy, která se objevovala jen sporadicky.

Graf 1. Četnost témat volebních programů v Událostech ČT, (N = 1168)

Zdroj: Události České televize

Témata tvořila souhrnně 29 % ze všech analyzovaných zpravodajských příspěvků. K současné identifikaci volebního tématu a strany v rámci jednoho příspěvku došlo ve 22 %. Pouze 7 % volebních témat nebylo prezentováno ve spojitosti s konkrétní stranou. Tyto hodnoty nelze považovat za zanedbatelné. Lze říci, že témata volebních stran jsou poměrně úspěšně prezentována v rámci hlavní zpravodajské relace České televize.

Prostor jednotlivých témat v rámci volebních programů jednotlivých politických stran je uveden v Tabulce 7. Hodnoty v tabulce představují

relativní četnosti znaků, které každá ze zkoumaných stran věnovala určitému tématu ve svém volebním programu.¹⁸ ČSSD věnovala ve svém programu největší prostor otázce životního prostředí, poté následovala hospodářská politika. Hnutí ANO ve svém programu nejvíce rozebralo otázku vzdělávání, podobně tomu bylo i u hnutí Úsvit a strany TOP 09. Spravedlnost, to bylo téma, které zabralo nejvíce prostoru u strany KDU-ČSL a u Pirátů. Strany KSČM, ODS a SPOZ nejvíce prostoru věnovaly otázce rodinné a sociální politiky. SZ se nejvíce rozepsala o hospodářské politice a SSO o zahraniční politice.

Tabulka 8 představuje data získaná z obsahové analýzy Událostí. Hodnoty v tabulce jsou četnosti zpravodajských příspěvků, které byly prezentovány ve spojitosti s danou stranou a daným tématem.¹⁹ SZ byla ve zpravodajství nejčastěji prezentována v souvislosti s rodinnou a sociální politikou. Piráti byli zmíněni v souvislosti s veřejnými financemi, rodinnou a sociální politikou a spravedlností, se všemi těmito tématy byli zmíněni pouze jednou. Všechny ostatní strany byly nejčastěji prezentovány ve spojení s tématem veřejných financí. SSO byla zmíněna v souvislosti s konkrétním tématem jen v jednom případě a bylo to taktéž v souvislosti s veřejnými financemi. Veřejné finance jsou tedy nejčastějším tématem, se kterým jsou strany v Událostech spojovány.

V Tabulce 9 jsou uvedeny standardizované koeficienty prostorů věnovaných jednotlivým tématům ve volebních programech a prostorů témat prezentovaných v Událostech České televize. Hodnoty prezentované v tabulkách 7 a 8 byly standardizovány pro lepší srovnání.²⁰

---

¹⁸ V tabulce jsou uvedeny hodnoty proměnné „Prostor“.

¹⁹ V tabulce jsou uvedeny hodnoty pomocné kategorie „Témato-strana“.

²⁰ Základ tvoří maximální hodnota z daného sloupce = 100 %. Všechny hodnoty v daném sloupci jsou procentně vztaženy k tomuto základu.

Pokud porovnáme údaje, které vypovídají o tématech, s nimiž byly strany nejvíce spojeny, shodu najdeme pouze v případě Pirátů a SPOZ. V Tabulce 9 jsou také pro srovnání vyznačeny dvojice hodnot podle témat s největším prostorem ve volebních programech (světlý odstín) a podle témat s největším prostorem v Událostech (tmavší odstín). Pokud shrneme data, která můžeme z vyznačených oblastí vyčíst, lze říci, že témata s největším prostorem v programech obvykle nejsou prioritou agendy Událostí. Naopak priority agendy Událostí jsou poměrně vysoko v agendě politických programů. Na tomto výsledku se však podílí zejména téma veřejných financí.

Srovnání témat s největším prostorem, nevypovídá o shodě ostatních témat. Aby bylo možné odhalit míru souvislosti mezi daty z volebních programů a z Událostí, byla provedena korelace.

Tabulka 7. Prostor témat volebních programů u jednotlivých politických stran. Sloupcová %, (N= 501 185).

Téma	Strana (%)										
	ČSSD	ANO	KSČM	TOP 09	ODS	Úsvit	KDU-ČSL	SZ	Piráti	SSO	SPOZ
Veřejné finance	6,2	11,0	9,3	9,2	7,6	5,3	4,7	3,8	6,8	11,0	6,7
Rodinná a sociální politika	6,8	7,6	12,2	7,6	13,8	15,0	5,0	12,2	2,9	6,5	15,2
Spravedlnost	3,4	11,6	11,2	9,2	5,5	10,3	10,2	11,2	37,7	3,4	8,3
Vzdělávání	6,0	11,6	5,6	12,5	7,5	15,6	8,2	6,5	10,8	9,0	8,6
Trh práce	6,0	0,0	7,8	1,5	5,4	2,8	5,3	1,3	0,0	4,5	1,5
Kultura	2,4	5,1	3,4	8,2	4,8	9,8	5,5	3,0	0,0	0,2	0,8
Zdravotnictví	6,3	6,0	4,3	7,1	4,3	4,9	8,7	5,6	0,0	5,4	6,2
Veřejná správa	2,3	4,2	0,0	1,7	6,8	1,6	5,5	5,6	18,9	0,5	0,7
Hospodářská politika	11,9	10,6	5,2	5,1	7,1	11,6	8,5	16,2	4,5	3,2	6,1
Vnitřní bezpečnost	4,8	4,2	5,4	3,7	5,2	6,3	4,9	3,1	11,4	1,8	5,6
Zemědělství	2,2	6,0	2,3	0,0	2,2	2,8	6,3	5,3	0,0	2,0	3,8
Zahraniční politika, EU	4,4	4,6	3,5	4,5	8,6	2,0	6,7	3,8	0,0	16,7	3,1
Politický systém, forma vlády	8,7	1,6	7,7	7,9	2,8	11,9	1,3	3,0	4,9	15,9	4,2
Doprava	2,8	5,1	3,0	2,8	3,1	0,0	9,8	6,8	0,0	6,4	14,3
Obrana	2,1	4,5	5,8	3,2	5,8	0,0	4,0	1,2	0,0	5,5	10,0
Životní prostředí	13,4	5,7	8,2	9,8	4,4	0,0	2,9	11,1	0,0	6,4	3,2
Regionální politika	5,3	0,6	0,9	3,3	0,5	0,0	1,4	0,2	0,0	1,6	0,0

Zdroj: Volební programy uvedených politických subjektů.

Tabulka 8. Absolutní četnost témat ve spojení s jednotlivými stranami v Událostech České televize, (N=1168).

Téma	Strana										
	ČSSD	ANO	KSČM	TOP 09	ODS	Úsvit	KDU-ČSL	SZ	Piráti	SSO	SPOZ
Veřejné finance	15	6	8	9	17	4	4	4	1	1	3
Rodinná a sociální politika	4	4	4	4	5	3	4	5	1	0	3
Spravedlnost	1	0	1	1	1	1	0	0	1	0	0
Vzdělávání	3	2	2	2	2	2	2	2	0	0	2
Trh práce	4	2	2	2	3	1	2	1	0	0	2
Kultura	3	1	3	2	3	1	2	2	0	0	1
Zdravotnictví	6	1	2	2	3	1	1	1	0	0	1
Veřejná správa	2	1	1	2	2	1	1	1	0	0	1
Hospodářská politika	5	1	1	1	1	1	1	1	0	0	1
Vnitřní bezpečnost	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
Zemědělství	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Zahraniční politika, EU	1	1	1	2	1	1	1	1	0	0	0
Politický systém, forma vlády	4	1	2	1	3	2	0	1	0	0	0
Doprava	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0
Obrana	1	0	1	2	2	0	0	0	0	0	0
Životní prostředí	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Regionální politika	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Celkem	49	20	28	30	43	18	20	19	3	1	16

Zdroj: Události České televize

Tabulka 9. Srovnání prostorů témat ve volebních programech a v Událostech České televize. Sloupcová %.

Téma	Strana																					
	ČSSD		ANO		KSČM		TOP 09		ODS		Úsvit		KDU-ČSL		SZ		Piráti		SSO		SPOZ	
	P	U	P	U	P	U	P	U	P	U	P	U	P	U	P	U	P	U	P	U	P	U
Veřejné finance	46	100	95	100	77	100	74	100	55	100	34	100	46	100	24	80	18	100	66	100	44	100
Rodinná a sociální politika	51	27	66	67	100	50	61	44	100	29	96	75	49	100	76	100	8	100	39	0	100	100
Spravedlnost	26	7	100	0	92	13	74	11	40	6	66	25	100	0	69	0	100	100	20	0	55	0
Vzdělávání	45	20	100	33	46	25	100	22	54	12	100	50	80	50	40	40	29	0	54	0	57	67
Trh práce	45	27	0	33	64	25	12	22	39	18	18	25	52	50	8	20	0	0	27	0	10	67
Kultura	18	20	44	17	28	38	66	22	35	18	63	25	53	50	18	40	0	0	1	0	5	33
Zdravotnictví	47	40	52	17	36	25	57	22	31	18	31	25	85	25	35	20	0	0	32	0	41	33
Veřejná správa	17	13	36	17	0	13	14	22	49	12	10	25	54	25	35	20	50	0	3	0	5	33
Hospodářská politika	89	33	91	17	42	13	41	11	51	6	74	25	83	25	100	20	12	0	19	0	40	33
Vnitřní bezpečnost	36	0	36	0	45	0	30	0	37	0	40	0	47	25	19	0	30	0	11	0	37	33
Zemědělství	16	0	52	0	19	0	0	0	16	0	18	0	61	0	33	0	0	0	12	0	25	33
Zahraniční politika, EU	33	7	39	17	28	13	36	22	62	6	13	25	65	25	24	20	0	0	100	0	21	0
Politický systém, forma vlády	65	27	14	17	63	25	64	11	20	18	76	50	13	0	19	20	13	0	95	0	27	0
Doprava	21	0	44	0	25	0	22	0	22	0	0	0	96	25	42	0	0	0	38	0	94	0
Obrana	16	7	38	0	48	13	26	22	42	12	0	0	39	0	7	0	0	0	33	0	66	0
Životní prostředí	100	0	49	0	67	0	78	0	32	0	0	0	29	0	69	0	0	0	38	0	21	0
Regionální politika	39	0	6	0	7	0	26	0	4	0	0	0	14	0	1	0	0	0	10	0	0	0

Zdroj: Události České televize, Volební programy uvedených politických subjektů.

Vysvětlivky: P= Pořadí tématu ve volebním programu dané strany. U= Pořadí tématu v Událostech České televize ve spojení s danou stranou.

100= Téma s největším prostorem.

 Dvojice podle témat s největším prostorem ve volebních programech.

0= Téma s nulovým prostorem.

 Dvojice podle témat s největším prostorem v Událostech.

Pro ucelený pohled na výsledky míry podobnosti témat byla provedena pořadová korelace, jejíž výsledky jsou uvedeny v Tabulce 10.

Při hodnocení výsledků pořadové korelace je třeba vzít v potaz, že jsou výsledky značně ovlivněny podobou vstupních dat. U každé strany je více témat, se kterými nebyla v Událostech spojena ani jednou. Tyto hodnoty ovlivňují výsledek korelace. Dobře je to vidět například u strany SSO, která přestože byla v Událostech zmíněna pouze jednou, vykazuje mírnou korelaci. Podobně je tomu i v případě Pirátů. Tyto dvě strany proto v případě pořadové korelace ponechám stranou.

Zbylé politické strany bychom mohli dle výsledků rozčlenit na dvě skupiny. Jednou z nich je Úsvit, který je jedinou stranou, u které bychom mohli nalézt silnou korelační závislost témat. ČSSD, KSČM, ODS, TOP 09, ANO, KDU-ČSL, SPOZ a SZ tvoří skupinu, u níž bychom mohli identifikovat mírnou až slabou korelaci.

Silná korelační závislost u hnutí Úsvit je překvapivým výsledkem. Úsvit byl v rámci poměrně malého počtu zpravodajských příspěvků spojen s většinou svých témat. Hodnota korelačního koeficientu v tomto případě přesáhla hranici 0,7, kdy můžeme výslednou korelaci považovat za poměrně silnou. Hnutí Úsvit bylo tedy úspěšně prezentováno ve spojitosti s tématy svého politického programu. Jedná se však o jedinou výjimku ze všech stran, která přesáhla tuto hranici korelačního koeficientu.

V případě stran ČSSD, KSČM a ODS se nedá výsledek korelace považovat za příliš úspěšný vzhledem k tomu, v kolika zpravodajských příspěvcích byly spojeny s konkrétním volebním tématem. Podobně neúspěšně lze vnímat i výsledek TOP 09, která i přesto, že byla v Událostech spojována s tématy často, koreluje velmi slabě.

Tabulka 10. Spearmanův koeficient pořadové korelace vztahu mezi četností témat ve spojení s jednotlivými stranami v Událostech a prostorem témat ve volebních programech jednotlivých stran, (N=17).

Strana	Koeficient
Úsvit	0,728
ČSSD	0,471
KSČM	0,460
ODS	0,452
Piráti	0,443
SSO	0,306
TOP 09	0,261
ANO	0,222
KDU-ČSL	0,180
SPOZ	0,155
SZ	0,132

Zdroj: Události České televize. Volební programy uvedených politických subjektů.
Poznámky: Vzhledem k tomu, že v rámci vymezené oblasti je pracováno s kompletním vzorkem, P-hodnota není uvedena.

Přikláním se tedy k zamítnutí hypotézy H2. Pouze jedna strana vykazuje silnou korelaci, všechny ostatní korelují mírně až slabě. Výsledek srovnání z Tabulky 9 ukázal, že priority agendy Událostí jsou poměrně vysoko v agendě politických programů. Na tomto výsledku se však podílí zejména jedno téma – veřejné finance. Tématům, kterým politické strany věnovaly nejvíce prostoru, neodpovídá míra prezentace v Událostech. Na základě těchto výsledků lze konstatovat, že se témata hlavní zpravodajské relace České televize podobají tématům volebních programů politických stran velmi málo.

4 ZÁVĚR

Tato práce byla věnována otázce vyváženosti veřejnoprávního zpravodajství a současně srovnání mediální a politické agendy v kontextu České republiky. Teoretická část představila původ, hlavní teze a výzkum v oblasti teorie nastolování agendy. Dále se věnovala otázce zpravodajství a jeho podobě v České televizi. Empirická část byla kromě popisu metodologie věnována analýze. Analýza rozebírala výsledky zjištěné z datového souboru pořízeného obsahovou analýzou volebních programů a Událostí České televize v období před volbami do Poslanecké sněmovny roku 2013.

Při hledání odpovědi na hypotézu H1²¹ bylo třeba nejprve vyřešit otázku přítomnosti parlamentních stran ve zpravodajství České televize. Vliv parlamentních stran na přítomnost politických subjektů ve zpravodajství byl testován dvěma způsoby tak, aby bylo možné odlišit vliv obou komor parlamentu. Výsledky ukazují, že prostor věnovaný politickým stranám ve zpravodajství je ovlivněn jen jednou parlamentní komorou - Poslaneckou sněmovnou. Hypotézu H1 se tedy nepodařilo vyvrátit.

Dále byla řešena otázka vlivu předvolebních průzkumů a přítomnosti politických stran v předvolebních debatách na přítomnost politických subjektů ve zpravodajství. Ukázalo se, že analyzovaná data nejlépe vysvětluje kombinace vlivu přítomnosti politických subjektů v Poslanecké sněmovně a zároveň v předvolebních debatách.

Je otázkou, zda je prakticky možné v rámci, padesátiminutového zpravodajství, informovat o všech stranách rovnocenně. Česká televize však uvedla, že v předvolebním období dbá ještě více na vyváženost

---

²¹ H1: Parlamentní strany dostávají v hlavní zpravodajské relaci České televize větší prostor než strany neparlamentní.

sdělovaných informací (Česká televize 2013d). Do poslanecké sněmovny v roce 2013 kandidovalo celkem 23 stran (Český statistický úřad 2013b). Výsledky analýzy však ukazují, že v předvolebním období převládaly ve zpravodajství čtyři strany. Ukázalo se, že hlavní zpravodajství významně ovlivňují pravidla pro výběr stran do politických debat. Tato pravidla však mohou působit na veřejnost zavádějícím způsobem vzhledem k tomu, že Česká televize neuvádí, že by měla platit i pro oblast zpravodajství.

Česká televize zřejmě nepovažuje svou hlavní zpravodajskou relaci – pořad Události za hlavní zdroj informací pro předvolební rozhodování veřejnosti (Česká televize 2013d). I tento přístup se podepisuje na podobě Událostí. K rovnocenné prezentaci kandidátů tedy v případě Událostí v předvolebním období nedochází, a nutno podotknout, že takto ambiciózní cíl si Česká televize ani nekladla. Pojetí vyváženosti je však v případě České televize poněkud osobité.

Pokud shrneme první část analýzy, tak v případě České televize nelze hovořit o nedodržení vlastních zásad, ale kodex České televize a pravidla předvolebního vysílání jsou implicitně nastavena tak, že určité kandidáty upřednostňují, což se následně odráží i ve hlavním zpravodajství. Zůstává otázkou, zda normativní požadavky mají vůbec smysl, pokud je nelze naplnit a je li nutné vytvářet „normativní“ opatření v České televizi, jestliže se normativním požadavkům ani zdaleka nepřibližují.

Druhá část analýzy byla věnována srovnání prostorů témat ve volebních programech jednotlivých stran a prostorů věnovaných těmto tématům v souvislosti s danou politickou stranou v Událostech. Výsledky analýzy vedly k zamítnutí hypotézy H2.²² Témata volebních programů

---

²² H2: Témata v hlavní zpravodajské relaci České televize se podobají tématům programů politických stran.

politických subjektů se podobají agendě Událostí České televize spíše výjimečně.

V případě této práce bylo předpokládáno, že mediální agendu nastoluje agenda politická. Tento předpoklad vycházel z toho, že vznik volebních programů předchází předvolebnímu období. Tato domněnka nebyla empiricky podložena, dalo se pouze očekávat, že tomu tak s vysokou pravděpodobností bude.

Výsledky analýzy naznačují, že politické subjekty nebyly příliš úspěšné v prezentaci svých témat v hlavní relaci České televize. Ve zpravodajství jsou totiž jednotlivé subjekty primárně spojovány s odlišnými tématy oproti těm, kterým se jednotlivé strany ve svých volebních programech věnovaly nejvíce. Je otázkou, jestli výsledky mohly odhalit něco jiného, pokud má Česká televize informovat veřejnost o programech jednotlivých stran, ale zároveň chce být nestranná. Zde se ukazují omezení obsahové analýzy, protože nejdeme do hloubky sdělení, nemůžeme tento problém podrobněji posuzovat.

Nabízí se také otázka, zda je volební program vhodným předmětem pro zkoumání politické agendy. Je možné, že politická uskupení spíše využívají aktuálních událostí pro zviditelnění své strany bez ohledu na stanovené cíle. Vhodným konceptem ke zkoumání této oblasti tak může být mediatizace, která se blíže zabývá schopností politiků využívat média ke svojí prezentaci.

Je třeba zohlednit, že výzkum byl proveden ve veřejnoprávním médiu. Soukromá média mají odlišné cíle, proto by jejich analýza mohla přinést zajímavé srovnání. Současně je třeba vzít v úvahu politickou situaci, která ovlivnila průběh předvolebního období. Většinou mají strany na prezentaci svých kampaní více času, než tomu bylo v předčasných volbách roku 2013. Pro výzkum v oblasti nastolování politické agendy v českém kontextu tedy stále zůstává velký neprobádaný prostor.

5 SEZNAM LITERATURY A INTERNETOVÝCH ZDROJŮ

BACHL, Marko, BRETTSCHEIDER, Frank, 2011. The German National Election Campaign and the Mass Media. *German Politics*, 20(1): 51–74.

DEARING, James W., RODGERS, Everet M., 1996. *Agenda-setting*. Thousand Oaks: Sage Publications. ISBN 0-7619-0563-4.

HAGEN, Lutz, 2004. Informační kvalita a její měření. In: *Analýza obsahu mediálních sdělení*. 2. vyd. Praha: Karolinum, s. 51-69. ISBN 80-246-0827-8.

HOPMANN, David N., ELMELUND-PRÆSTEKÆR, Christian, ALBÆK, Erik, VLIEGENTHART, Rens a DE VREESE, Claes H., 2009. The public or parties in the media? A study of public, party and media issue agendas in five danish election campaigns. *Javnost-the public*. 16 (3), 71-84.

HOPMANN, David N., ELMELUND-PRÆSTEKÆR, Christian, ALBÆK, Erik, VLIEGENTHART, Rens a DE VREESE, Claes H., 2012. Party media agenda-setting: How parties influence election news coverage. *Party Politics*. 18(2), 173-191.

KALVAS, František, 2008. Politická agenda. In: *Agenda-setting: teoretické přístupy*. Praha: Sociologický ústav AV ČR, s. 63-73. ISBN 978-80-7330-151-4.

LOKŠÍK, Martin, 2001. Televizní zpráva a televizní zpravodajství. In: *Zpravodajství v médiích*. Praha: Karolinum, s. 73-88. ISBN 80-246-0248-2.

McCOMBS, Maxwell, 2009. *Agenda setting: nastolování agendy-masová media a veřejné mínění*. Vyd. 1. Praha: Portál, 2009. ISBN 978-80-7367-591-2.

- McQUAIL, Denis, 2007. *Úvod do teorie masové komunikace*. Vyd. 3. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-338-3.
- NEČAS, Vlastimil, 2006. Agenda volebního zpravodajství českých médií. In: *Postavení médií v české společnosti a v Evropské unii*. Praha: Matfyzpress, s. 61-68. ISBN 80-86732-98-3.
- NEČAS, Vlastimil, 2008. Tradice výzkumů agenda-setting. In: *Agenda-setting: teoretické přístupy*. Praha: Sociologický ústav AV ČR, s. 15-27. ISBN 978-80-7330-151-4.
- NEČAS, Vlastimil, 2009. Mediální agenda a korelační analýza. In: *Veřejná a mediální agenda: komparativní analýza tematizace veřejné sféry*. 1.vyd. Praha: Professional Publishing, s. 14-24. ISBN 978-80-7431-009-6.
- OSVALDOVÁ, Barbora, 2001. Zpravodajství. In: *Zpravodajství v médiích*. Praha: Karolinum, s. 21-23. ISBN 80-246-0248-2.
- SEDLÁČEK, Štěpán, HEROT, Pavel, 2011. Srovnání mediální agendy politických stran před volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v letech 2006 a 2010. *Naše společnost*. 9(2), 3-14.
- ŠKODOVÁ, Markéta, 2008. Zasazení konceptu agenda-setting do uvažování o médiích. In: *Agenda-setting: teoretické přístupy*. Praha: Sociologický ústav AV ČR, s.11-13. ISBN 978-80-7330-151-4.
- ŠKODOVÁ, Markéta, NEČAS, Vlastimil, 2009. *Veřejná a mediální agenda: komparativní analýza tematizace veřejné sféry*. 1.vyd. Praha: Professional Publishing. ISBN 978-80-7431-009-6.
- TABERY, Paulína, 2008. První a druhý stupeň nastolování agendy (agenda-setting), rámcování (framing) a vypíchnutí (priming). In: *Agenda-setting: teoretické přístupy*. Praha: Sociologický ústav AV ČR, s. 28-39. ISBN 978-80-7330-151-4.

- THESEN, Gunnar, 2013. When good news is scarce and bad news is good: Government responsibilities and opposition possibilities in political agenda-setting. *European Journal of Political Research*. 52, 364–389.
- THESEN, Gunnar, 2014. Political Agenda Setting as Mediatized Politics? Media-Politics Interactions from a Party and Issue Competition Perspective. *The International Journal of Press/Politics*. 19(2), 181-201.
- TRAMPOTA, Tomáš, 2006a. Role médií při budování předvolební agendy. In: *Postavení médií v české společnosti a v Evropské unii*. Praha: Matfyzpress, s. 69-83. ISBN 80-86732-98-3.
- TRAMPOTA, Tomáš, 2006b. *Zpravodajství*. 1. vyd. Praha: Portál. ISBN 80-7367-096-8.
- TRAMPOTA, Tomáš, 2008. Mediální agenda. In: *Agenda-setting: teoretické přístupy*. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 40-4. ISBN 978-80-7330-151-4.
- TRAMPOTA, Tomáš, VOJTĚCHOVSKÁ, Martina, 2010. *Metody výzkumu médií*. 1. vyd. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-683-4.
- VLIEGENTHART, Rens, WALGRAVE, Stefaan, 2010. When the media matter for politics: Partisan moderators of the mass media's agenda-setting influence on parliament in Belgium. *Party Politics*. 17(3), 321-342.
- WERNER, Wirth, MATTHES, Jörg, SCHEMER, Christian, WETTSTEIN, Martin, FRIEMEL, Thomas, HÄNGGLI Regula a SIEGER, Gabriele, 2010. Agenda Building and Setting in a Referendum Campaign: Investigating the Flow of Arguments among Campaigners, the Media, and the Public. *Journalism and Mass Communication Quarterly*. 87(2), 328-345.

Internetové zdroje

Ano, 2013 [online]. O nás. Historie ANO. [cit. 3. 2. 2015]. Dostupné z: <http://www.anobudelip.cz/cs/o-nas/historie/>

Česká televize, 2003 [online]. Kodex České televize: zásady naplňování veřejné služby v oblasti televizního vysílání. Praha: Česká televize [cit. 2. 1. 2015]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/kodex-ct/pdf/kodex-ct.pdf>

Česká televize, 2013a [online]. Pravidla předvolebního vysílání České televize v souvislosti s volbami do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, které se konají ve dnech 25. a 26. října 2013. Praha: Česká televize [cit. 2. 1. 2015]. Dostupné z: <http://img.ct24.cz/multimedia/documents/51/5051/505040.pdf>

Česká televize, 2013b [online]. Druhý pilíř nemá podporu malých stran, většina by ho zrušila. [cit. 3. 2. 2015]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/247559-druhy-pilir-nema-podporu-malych-stran-vetsina-by-ho-zrusila/>

Česká televize, 2013c [online]. Během kampaně si polepšili ANO, Úsvit, lidovci a Piráti. [cit. 3. 2. 2015]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/exkluzivne-na-ct24/246652-behem-kampane-si-polepsili-ano-usvit-lidovci-a-pirati/>

Česká televize, 2013d [online]. Volby 2013 v České televizi. [cit. 2. 1. 2015]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/press/2601.pdf>

Česká televize, 2015a [online]. Základní informace o ČT. [cit. 2. 1. 2015]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/zakladni-informace-o-ct/>

Česká televize, 2015b [online]. ČST v datech. [cit. 2. 1. 2015]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/vse-o-ct/historie/ceskoslovenska-televize/cst-v-datech/>

Český statistický úřad, 2013a [online]. Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 28.05. – 29.05.2010. [cit. 25. 1. 2015]. Dostupné z:

<http://www.volby.cz/pls/ps2010/ps53?xjazyk=CZ&xv=2>

Český statistický úřad, 2013b [online]. Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 25.10. – 26.10.2013. [cit. 25. 1. 2015]. Dostupné z: <http://www.volby.cz/pls/ps2013/ps2?xjazyk=CZ>

Hnutí Úsvit, 2013 [online]. Ministerstvo zaregistrovalo hnutí Úsvit přímé demokracie. [cit. 3. 2. 2015]. Dostupné z:

<http://www.hnutiusvit.cz/novinky/ministerstvo-zaregistrovalo-hnuti-usvit-prime-demokracie/>

Ministerstvo vnitra České republiky, 2013 [online]. Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. [cit. 3. 2. 2015]. Dostupné z:

<http://www.mvcr.cz/clanek/volby-do-poslanecke-snemovny-parlamentu-cr246069.aspx>

Senát, 2015 [online]. Seznam senátorů. Mgr. Libor Michálek, MPA. [cit. 3. 2. 2015]. Dostupné z:

http://www.senat.cz/senatori/index.php?lng=cz&ke_dni=28.8.2013&O=9&par_3=269

Vláda České republiky, 2010 [online]. Koaliční smlouva. [cit. 25. 1. 2015].

Dostupné z: <http://www.vlada.cz/cz/media-centrum/dulezite-dokumenty/koalicni-smlouva-74245/>

Vláda České republiky, 2013a [online]. Programové prohlášení vlády Jiřího Rusnoka. [cit. 3. 2. 2015]. Dostupné z:

<http://www.vlada.cz/cz/media-centrum/tema/programove-prohlaseni-vlady-cr-109326/>

Vláda České republiky, 2013b [online]. *Vláda Jiřího Rusnoka (10.07.2013 - 29.01.2014)*. [cit. 25. 1. 2015]. Dostupné z:

<http://www.vlada.cz/cz/clenove-vlady/historie-minulych-vlad/prehled-vlad-cr/1993-2013-cr/jiri-rusnok/prehled-clenu-vlady-jiriho-rusnoka-13-07-2013---29-01-2014-115419><http://www.vlada.cz/cz/clenove-vlady/historie-minulych-vlad/prehled-vlad-cr/1993-2013-cr/jiri-rusnok/prehled-clenu-vlady-jiriho-rusnoka-13-07-2013---29-01-2014-115419/>

Zákon č. 483/1991 Sb., ze dne 7. listopadu 1991 o České televizi. In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 11. 2. 2015]. Dostupné z: <http://img.ceskatelevize.cz/boss/image/contents/zakony/pdf/zakon-o-ceske-televizi.pdf>

Zákon č. 247/1995 Sb., ze dne 27. září 1995 o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů. In: *Sbírka zákonů České republiky* [online]. [cit. 11. 2. 2015]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/zakony/247_1995.pdf

6 RESUMÉ

This thesis aims to determine the extent to which political parties have succeeded in presenting the topics of their political programmes in the area of public media and at the same time attempts to assess the impartiality of public reporting. This work is based on the theory of agenda-setting.

To achieve the objective, a method of content analysis was used. The political agenda was measured using the electoral programmes of political parties, while the media agenda was measured via the Czech Television, which is a public medium.

The first part of the analysis is dedicated to balance, as it monitored the presence of political parties in the news. The parties have not been presented equally. The results show that the presence of political parties in the Czech Television news is influenced by their presence in the Chamber of Deputies and in the pre-election debates.

The second part of the analysis compares the space which the political themes have occupied in the election programmes with the space they have received in the news. The extent, to which the topics of the election programmes receive the Czech Television news coverage in connection with the parties, is very small. In the news, political parties are primarily associated with different issues than the ones they have stressed in their election programmes. We can thus state that the political parties have not been very successful in presenting their topics in the news.

7 PŘÍLOHA

7.1 Seznam zkratk

ANEO	Aktiv nezávislých občanů
ANO	ANO 2011
ČSSD	Česká strana sociálně demokratická
DSSS	Dělnická strana sociální spravedlnosti
HLAVU VZHŮRU	HLAVU VZHŮRU - volební blok
KAN	Klub angažovaných nestraníků
KČ	Koruna Česká (monarchistická strana Čech, Moravy a Slezska)
KDU-ČSL	Křesťanská a demokratická unie – Československá strana lidová
KSČM	Komunistická strana Čech a Moravy
LEV 21	LEV 21 - Národní socialisté
ODS	Občanská demokratická strana
Piráti	Česká pirátská strana
RDS	Romská demokratická strana
SPOZ	Strana práv občanů - ZEMANOVCÍ
SsČr	Strana soukromníků České republiky
SSO	Strana svobodných občanů

Suverenita	Suverenita – Strana zdravého rozumu
SZ	Strana zelených
Úsvit	Úsvit přímé demokracie Tomia Okamury
VV	Věci veřejné

Volte Pravý Blok www.cibulka.net Volte Pravý Blok - stranu za snadnou a rychlou ODVOLATELNOST politiků a státních úředníků PŘÍMO OBČANY, za NÍZKÉ daně, VYROVNANÝ rozpočet, MINIMALIZACI byrokracie, SPRAVEDLIVOU a NEZKORUMPOVANOU policii a justici, REFERENDA a PŘÍMOU demokracii WWW.CIBULKA.NET, kandidující s nejlepším protikriminálním programem PŘÍMÉ demokracie a hlubokého národního, duchovního a mravního obrození VY NEVĚŘÍTE POLITIKŮM A JEJICH NOVINÁŘŮM? NO KONEČNĚ! VĚŘME SAMI SOBĚ!!! - ale i s mnoha dalšími DŮVODY, proč bychom měli jít tentokrát VŠICHNI K VOLBÁM, ale - pokud nechceme být ZNOVU obelháni, podvedeni a okradeni - NEVOLIT ŽÁDNOU PARLAMENTNÍ TUNEL - STRANU vládnoucí (post) komunistické RUSKO - ČESKÉ totalitní FÍZLOKRACIE a jejich likvidační protinárodní politiku ČÍM HŮŘE, TÍM LÉPE!!! - jenž žádá o volební podporu VŠECHNY ČESKÉ OBČANY a daňové poplatníky, kteří chtějí změnit dnešní kriminální poměry, jejichž jsme všichni obětí, v jejich pravý opak! V BOJI MEZI DOBREM A ZLEM, PRAVDOU A LŽÍ, NELZE BÝT NEUTRÁLNÍ A PŘESTO ZŮSTAT SLUŠNÝ!!! Proto děkujeme za Vaši podporu!!! Nevěřte-li na pokoru u popravčí káry, zdá-li se vám naše kandidátka málo dokonalá nebo postrádáte-li na ní zástupce své obce nebo města a přitom MÁTE ODVAHU v této válce Lidí Dobra s vládnoucími Lidmi Zla povstat z

jimi naordinovaného občanského bezvědomí, kterým nás ničí a dnešní DEMOKRATURU, SKRYTOU TOTALITU a OTROKÁŘSTVÍ VYŠŠÍHO ŘÁDU zásadním způsobem změnit, KANDIDUJTE ZA NÁS!!! Kontakt: Volte Pravý Blok www.cibulka.net, PO BOX 229, 11121 Praha

Změna

Politické hnutí Změna

7.2 Kódovací klíč

1. Datum
2. Stopáž příspěvku (formát: hh:mm:ss)
3. Přítomnost strany v příspěvku (0 - nepřítomna, 1 - přítomna)

<u>Strana</u>	<u>Kód</u>
ČSSD	
ANO	
KSČM	
TOP 09	
ODS	
Úsvit	
KDU-ČSL	
SZ	
Piráti	
SSO	
SPOZ	
Ostatní	

4. Hlavní téma příspěvku (pokud nelze určit kódovat jako Ostatní)

Kód	Téma
1000	Veřejné finance
1100	Státní rozpočet
1101	<i>Vyrovnaný státní rozpočet</i>
1110	Daně
1111	DPH
1112	<i>Daň z příjmu fyzických osob</i>
1113	<i>Daň z příjmu právnických osob</i>
1114	<i>Spotřební daň</i>
1115	<i>Dědická daň</i>
1116	<i>Daň z převodu nemovitosti</i>
1117	<i>Evropské daně</i>
1120	Státní podniky
1130	Veřejné zakázky
1140	Měnová politika
1200	Veřejná správa
1210	Zkvalitnění služeb
1220	Snížení počtu úřadů
1230	Modernizace úřadů
1240	Snížení byrokracie
1250	Platy státních úředníků
1260	Neslučitelné funkce ve státní správě
1300	Hospodářská politika
1310	Hospodářský růst
1320	Podnikání
1330	Export
1340	Průmysl
1350	Bankovní sektor
1360	Čerpání evropských fondů
1370	Energetika
1400	Trh práce
1410	Nová pracovní místa
1420	Podpora zaměstnanosti
1430	Nezaměstnanost
1440	Minimální mzda
1450	Pracovní smlouvy
1460	Zaměstnávání zdravotně postižených
1470	Zrovnoprávnění žen na pracovním trhu
1480	Podpora neziskových organizací
1490	Zlepšení pracovních podmínek
1500	Odbory
1510	Ochrana zaměstnanců
1600	Rodinná a sociální politika
1610	Podpora a ochrana dětí
1620	Podpora mladých
1630	Podpora rodin
1640	Podpora seniorů
1650	Podpora zdravotně postižených
1660	Podpora sexuálních menšin
1670	Sociální dávky
1680	Sociální služby
1690	Důchodový systém
1700	Podpora bydlení
1800	Zdravotnictví

1810	Kvalitní zdravotnická péče
1820	Financování zdravotnictví
1830	Zdravotní pojišťovny
1840	Regulační poplatky
1850	Pracovníci ve zdravotnictví
1860	Zdravotnická zařízení
1870	Eutanazie
1880	Léčiva
1890	Zdravotní pojištění
1900	Vzdělávání
1910	Kvalitní vzdělávání
1920	Dostupné vzdělávání
1930	Mateřské školy a jesle
1940	Podpora pedagogů
1950	Státní maturity
1960	Školné
1970	Podpora tělovýchovy
1980	Podpora gramotnosti v informačních technologiích
1990	Věda a výzkum
2000	Kultura
2010	Podpora kultury
2020	Financování kultury
2030	Média
2040	Autorský zákon
2050	Církev, církevní restituce
2060	Ochrana památek
2100	Životní prostředí
2110	Ochrana přírody a životního prostředí
2120	Čistota ovzduší
2130	Vodní plochy
2140	Ekologické nakládání s odpady
2150	Protipovodňová opatření
2160	Ekologická doprava
2170	Lesy ČR
2180	Ochrana zvířat
2200	Zemědělství
2210	Kvalitní potraviny
2220	Potravinová soběstačnost
2230	Podpora zemědělství
2240	Podpora domácích výrobců
2300	Spravedlnost
2310	Kvalita a transparentnost soudů
2320	Státní zastupitelství
2330	Exekuce
2340	Původ majetku
2350	Trestní řád
2360	Lobbying
2370	Ochrana spotřebitelů
2380	Svobodný přístup k informacím
2390	Boj s korupcí
2400	Trestní a hmotná odpovědnost
2500	Vnitřní bezpečnost
2510	Bezpečnost a ochrana práv občanů
2520	Boj proti kriminalitě
2530	Prevence rasismu, xenofobie, diskriminace
2540	Hazard
2550	Policie ČR

2560	Hasiči
2600	Zahraniční politika, EU
2610	Evropská integrace
2620	Emancipace ČR
2630	Rozvoj zahraničních vztahů
2650	Bezpečnost
2660	Lidská práva
2670	Migrační politika
2680	Hájení národních zájmů
2690	Euro
2700	Snížení regulace ekonomiky
2800	Politický systém, forma vlády
2810	Ústavní změny
2820	Právní řád
2830	Většinový volební systém
2840	Demokratický stát
2850	Referendum
2860	Přímá demokracie
2870	Lidská práva
2880	Svrchovaný stát
2900	Regionální politika
2910	Dostupnost služeb
2920	Rozvoj venkova
2930	Hospodaření obcí a krajů
3000	Obrana
3110	Spojenectví v NATO
3120	Armáda ČR
3130	Modernizace ozbrojených sil
3140	Podpora obraného průmyslu
3150	OSN
3160	Terorismus
3200	Doprava
3210	Městská doprava
3220	Regionální doprava
3230	Železniční doprava
3240	Bezpečnost v dopravě
3250	Letecká doprava
3260	Vodní doprava
3270	Zkvalitnění dopravy
3280	Ekologická doprava
3290	Výstavba silnic a dálnic
3300	Omezení hluku
4000	Ostatní